

Marija SEMPL

Gde si
NESTALA,
Bernadeta

Preveo
Ivan Radosavljević

— Laguna —

Naslov originala

Maria Semple

WHERE'D YOU GO, BERNADETTE

© Maria Semple, 2012

Translation copyright © 2021 za srpsko izdanje, LAGUNA

Posvećeno Popi Mejer

Sadržaj

MAMA PROTIV ZUNZARA	11
BERNADETA U PROŠLOSTI I BUDUĆNOSTI.....	105
PRETNJA ZA DRUŠTVO	147
UZURPATORI.....	183
TOLIKE OPASNOSTI PREPATIH	229
BELI KONTINENT	271
ODBEGLI ZEKA.....	329
Zahvalnice	348
O autoru.....	351

Prva stvar koja me nervira kad pitam tatu šta misli, šta se dogodilo s mamom, jeste što mi on uvek kaže: „Najvažnije je da razumeš da nisi ti kriva.“ Primetićete da to uopšte nisam pitala. Kad ga pritisnem, on kaže drugu stvar koja me nervira: „Istina je komplikovana. Čovek nikad ne može da zna sve o nekom drugom.“

Mama da nestane bez traga dva dana pred Božić, a da mi ništa ne kaže? Naravno da je komplikovano. Ali to što je komplikovano, što misliš da nikad ne možeš da saznaš sve o nekom drugom, ne znači da ne možeš da pokušaš.

Ne znači da ja ne mogu da pokušam.

1.

MAMA PROTIV ZUNZARA

PONEDELJAK 15. NOVEMBAR

U školi Gejler strit saosećajnost, akademski rad i globalna povezanost zajednički deluju da bi stvorili aktivne građane održive i raznolike planete.

Učenica: Bija Brenč

Razred: osmi

Nastavnik: Livaj

LEGENDA:

I Iznad odličnog uspeha

O Odličan uspeh

S Stremi k odličnom uspehu

Geometrija I

Biologija I

Religija u svetu I

Muzika I

Kreativno pisanje I

Keramika I

Jezičko umeće I

Izražajni pokret I

KOMENTARI: Bija je naprosto divna. Njena ljubav prema učenju je zarazna, kao i njena dobrota i humor. Bija se ne boji da postavlja pitanja. Uvek teži dubokom razumevanju svake teme, a ne tek dobroj oceni. Drugi učenici obraćaju se Biji za pomoć u učenju, a ona im odmah s osmehom izlazi u susret. Kad radi sama, Bija ispoljava izvanrednu koncentraciju; kad radi u grupi, ona je smirena i samopouzdana predvodnica. Posebno treba istaći njeno odlično vladanje flautom. Prošlo je tek prvo tromesečje, ali već osećam žalost što dolazi dan kad će Bija završiti školu Gejler strit i zaputiti se u svet. Rečeno mi je da je poslala prijave u škole s internatom na istoku zemlje. Zavidim nastavnicima koji će tek da upoznaju Biju, i da sami otkriju kakva je ona divna mlada žena.

* * *

Te večeri, za obedom, odslušala sam sve mamine i tatine pohvale („Toliko smo ponosni na tebe.“ „Pametnica je ona.“), dok nije nastupilo zatišje.

„Znate šta to znači“, rekla sam. „To znači onu veliku stvar.“ Mama i tata razmenili su upitne, namrštene poglede.

„Ne sećate se?“, rekla sam. „Kad sam pošla u Gejler strit, kazali ste mi da, ako uvek budem skroz odlična, mogu da biram koji god hoću poklon za malu maturu.“

„Sećam se“, rekla je mama. „Time smo hteli da prekinemo svaku dalju priču o poniju.“

„To sam htela kad sam bila mala“, rekla sam. „Ali sad hoću nešto drugačije. Zar vas ne zanima šta?“

„Nisam siguran“, rekao je tata. „Da li nas zanima?“

„Porodično putovanje na Antarktiku!“ Izvadila sam brošuru koju sam odavno čuvala. Bila je to brošura jedne turističke agencije specijalizovane za avanturistička putovanja, krstarenja po egzotičnim mestima. Otvorila sam stranicu s Antarktikom i pružila im je preko stola. „Ako idemo, moramo za Božić.“

„Za ovaj Božić?“, rekla je mama. „Sad, za mesec dana?“ Ustala je i počela da trpa prazne kutije od jela u kese u kojima su nam ih doneli.

Tata se već udubio u brošuru.

„Tamo je sad leto“, rekao je. „Jedino sada može da se ide.“

„Mislim, poniji su slatki.“ Mama je drške najlon-kese vezala u čvor.

„Šta misliš?“, tata je pogledao mamu.

„Zar ti sad nije nezgodno, zbog posla?“, upitala ga je.

„Mi sad učimo o Antarktiku“, rekla sam. „Pročitala sam dnevnik svih istraživača, i pripremam prezentaciju o Šekltonu.“ Počela sam da se vrpoljim na stolici. „Ne mogu da verujem. Nijedno od vas ne kaže ne.“

„Ja sam čekao da ti kažeš“, rekao je tata mami. „Ti mrziš da putuješ.“

„Ja sam čekala da ti kažeš“, odvrtila je mama. „Ti moraš da radiš.“

„O, Bože. Znači da pristajete!“, skočila sam sa stolice. „Znači da pristajete!“ Moja radost bila je toliko zarazna da se Vanilica probudila, zalajala i veselo optrčala oko kuhinjskog stola.

„Znači, pristajemo?“, upitao je tata mamu, nadglasavajući krckanje plastičnih kutija od jela koje je ona gurala u kantu za smeće.

„Pristajemo“, rekla je.

* * *

UTORAK 16. NOVEMBAR

Od: Bernadeta Foks

Za: Mandžula Kapur

Mandžula,

Desilo se nešto nepredviđeno, i bilo bi odlično ako možeš da povećaš broj radnih sati. Što se mene tiče, ovaj probni period mi je fantastično odgovarao. Nadam se da si i ti

zadovoljna. Ako jesi, molim te javi mi što je pre moguće, jer mi treba da primeniš svoju hindu magiju na jedan veliki projekat.

Dobro, da ne otežem.

Znaš da imam ćerku Biju. (Za nju naručuješ onaj lek i hrabro se natežeš sa zdravstvenim osiguranjem.) Izgleda da smo joj moj suprug i ja rekli da može da dobije koji god poklon želi ako malu maturu položi sa svim peticama. Sve petice su stigle – odnosno, svi S-ovi, jer Gejler strit je jedna od onih liberalnih škola u kojima smatraju da ocenjivanje narušava samopoštovanje (nadam se da nemate takve škole u Indiji) – i šta je Bija poželela? Da odemo na porodično putovanje na Antarktik!

Od milion razloga zbog kojih ne želim da odem na Antarktik najvažniji je taj što ću morati da izađem iz kuće. Dosad si verovatno shvatila da to baš i ne volim da činim. Ali ne mogu da se raspravljam s Bijom. Ona je dobro dete. Ima više karaktera od Eldžija i mene i još deset ljudi zajedno. I još konkuriše za srednju školu s internatom sledeće jeseni, gde će naravno da je prime, zahvaljujući pomenutim peticama. Ups, S-ovima! Tako da bi bilo prilično neukusno da to uskratimo Bazi.

Do Antarktika može da se stigne jedino kruzerom. Čak i najmanji ima 150 putnika, što znači da ću biti uhvaćena u klopku sa 149 ljudi koji će ludački da me nerviraju svojim nevaspitanjem, zgubidanstvom, idiotskim pitanjima, neprekidnim blebetanjem, jezivim izborom obroka, dosadnim ćeretanjem itd. Ili još gore, mogli bi svoju radoznalost da usmere k meni, očekujući zauzvrat da budem ljubazna. Dobijam napad panike od same pomisli na to. Malo socijalne anksioznosti nikad nikome nije naškodilo, zar ne?

Ako ti pošaljem informacije, da li bi mogla, najlepše te molim, da preuzmeš na sebe papirologiju, vize, avio-karte, sve što je potrebno da nas troje iz Sijetla dospemo na Beli kontinent? Imaš li vremena za tako nešto?

Kaži da.
Bernadeta

Oh! Već imaš brojeve kreditnih kartica da platiš avionski prevoz, brod i prateće troškove. Ali što se tiče tvoje plate, htela bih da to skineš direktno s mog privatnog računa. Kad je Eldži video izdatak na viza kartici za tvoj rad prošlog meseca – iako to nije bio veliki iznos – nije bio oduševljen što sam uposlila virtualnu asistentkinju iz Indije. Rekla sam mu da više neću da te angažujem. Stoga, ako je moguće, neka naša romansa ostane u tajnosti.

* * *

Od: Mandžula Kapur

Za: Bernadeta Foks

Poštovana gospođo Foks,

Biće mi zadovoljstvo da vam pomognem u organizovanju porodičnog putovanja na Antarktiku. U prilogu ćete naći ugovor za dalju saradnju s punim radnim vremenom. Molim vas da na naznačenim mestima upišete vaš bankovni identifikacioni broj. Radujem se nastavku naše saradnje.

Srdačni pozdravi,
Mandžula

* * *

PROFAKTURA KOMPANIJE VIRTUALNI ASISTENTI
DELHI INTERNACIONAL

Broj profakture: BFB39382
Službenik: Mandžula Kapur

40 sati nedeljno po 0,75 dolara na sat

UKUPNO: 30,00 USD

Profaktura dospeva na naplatu u celosti po prijemu.

SREDA 17. NOVEMBAR

* * *

PISMO OD OLIJA ORDVEJA (ZVANOG OLI-O)

POVERLJIVO:
UDRUŽENJU RODITELJA ŠKOLE GEJLER STRIT

Poštovani roditelji,

Neviđeno mi je drago što sam imao prilike da vas upoznam prošle nedelje. Oduševljen sam što mogu da ponudim konsultantske usluge izvanrednoj školi Gejler strit. Direktorka Gudjir najavila mi je da su članovi Udruženja roditelja snažno motivisani, i niste me razočarali.

Budimo otvoreni: za tri godine ističe vam zakup sadašnje lokacije. Naš cilj je **da pokrenemo kampanju za prikupljanje sredstava** koja će vam omogućiti da kupite veći, pogodniji školski kampus. Za one koji nisu mogli da dođu na sastanak, evo **detaljnog sadržaja:**

Imao sam odvojeni sastanak s dvadeset petoro roditelja iz Sijetla i okoline, čiji godišnji prihod premašuje 200.000 dolara, a čija deca sada polaze u obdanište. **Glavna vest** glasi da Gejler strit ima reputaciju **škole drugog reda**, rezervne opcije za one čiju decu ne prime u školu koja im je bila prvi izbor.

Naš je cilj da **promenimo položaj** u kom se nalazi Gejler strit i da ga prebacimo u **klaster prvog izbora (KPI)** za elitu Sijetla. Kako ćemo to da ostvarimo? Koji je **tajni sos?**

U vašem spisku zacrtanih ciljeva piše da je Gejler strit zasnovan na globalnoj „povezivosti“. (Ljudi, vi ne samo što razmišljate **izvan ustaljenih okvira**, vi razmišljate **izvan rečnika!**) **Veliki mediji** su objavili upečatljive izveštaje o kravama koje ste kupili za Gvatemalce i o solarnim štednjacima koje ste poslali stanovnicima afričkih sela. To što prikupljate **male iznose** za ljude koje nikad niste upoznali jeste za svaku pohvalu, ali

treba da počnete da prikupljate **velike iznose** za školu u koju vam idu deca. Da biste to učinili, treba da se emancipujete od onoga što nazivam mentalitetom **subaru roditelja** i da počnete da razmišljate više kao **mercedes roditelji**. Kako razmišljaju mercedes roditelji? Moje istraživanje ukazuje na sledeće:

1. Izbor privatne škole istovremeno je **zasnovan na strahu** i na **aspiracijama**. Mercedes roditelji plaše se da njihova deca neće dobiti „najbolje moguće obrazovanje“, što nema nikakve veze s konkretnim obrazovanjem, a ima svaku moguću vezu s brojem drugih mercedes roditelja u datoj školi.
2. Prilikom prijavljivanja u obdanište, mercedes roditelji **imaju u vidu nagradu**. A nagrada je škola Lejksajd, u koju su išli Bil Gejts, Pol Alen i dr. Lejksajd je na glasu kao jedina prava škola iz koje vrhunski koledži primaju studente. Reći ću vam bez uvijanja: prva stanica tog **ludog voza** jeste **železnički čvor Obdanište**, i niko ne silazi dok voz ne stigne u **stanicu Harvard**.

Direktorka Gudjir povela me je u obilazak vašeg sadašnjeg kampusa u industrijskom parku. Očigledno, subaru roditeljima nije nikakav problem da decu šalju u školu koja se nalazi odmah do **velikoprodajnog distributera morskih plodova**. Uveravam vas da mercedes roditeljima to jeste problem.

Svi putevi vode k prikupljanju novca za kupovinu novog kampusa. Najbolji način da to ostvarimo jeste da narednu generaciju obdaništa nakrcamo **mercedes roditeljima**.

Dereze na noge, jer čeka vas oštar uspon. Ali ništa se ne bojte: **ja pomažem autsajderima**. Na osnovu vašeg budžeta, sastavio sam **dvodelni akcioni plan**.

Prva **akciona stavka** jeste **redizajn logotipa** Gejler stri-ta. Mada se meni dopadaju sličice otisaka dlanova, hajde da pokušamo da pronađemo sliku koja jasnije artikuliše **uspeh**. Štit podeljen na četiri polja, s naslikanim tornjem Svemirska

igla, kalkulatorom, jezerom (koje ukazuje na „jezersku obalu“, Lejksajd) i još nečim, možda loptom? Samo nabacujem ideje, ništa od ovoga nije definitivno.

Druga **akciona stavka** jeste održavanje **branča za buduće roditelje (BBR)**, a cilj nam je da tu dovedemo elitu Sijetla, ili, kako to ja volim da kažem, **mercedes roditelje**. Roditeljka Gejler strita Odri Griffin velikodušno je ponudila da taj skup održimo u njenom prelepom domu. (Najbolje je da se držimo podalje od ribarnice.)

U prilogu ćete naći tabelu sa spiskom **mercedes roditelja** iz Sijetla. Obavezno pregledajte spisak i javite mi koga možete da isporučite na BBR. Potreban nam je **prelomno važan plen**, koji onda možemo da **iskoristimo** kao **oruđe** kojim ćemo dobiti druge **mercedes roditelje**. Kad oni vide jedni druge, to će im odagnati strah da je Gejler strit škola drugog reda, i prijave će da poteku.

U međuvremenu, ovde na ranču, ja sastavljam tekst pozivnice. Dostavite mi ta imena što je pre moguće. Ovaj branč u kući Grifinovih treba da održimo pre Božića. Moj ciljni datum je subota 11. decembar. Ova ideja ima sve što je potrebno da ostvari **fenomenalan uspeh**.

Živi bili,
Oli-O

* * *

PORUKA ODRI GRIFIN, STRUČNJAKU ZA SUZBIJANJE KUPINA

Tome,

Izašla sam u vrt da potkrešem biljke i zasadim neke zimске boje, da sve bude spremno za školski branč koji se kod nas održava 11. decembra. Pošla sam da rastresem gnojivo, kad su me napale grane kupina.

Zapanjena sam što su ponovo izrasle, ne samo na gnojivu, nego i po izdignutim lejama povrća, u staklenoj bašti, čak i u

sanduku za gliste. Možeš da zamisliš koliko sam se iznervirala, naročito imajući u vidu koliko si mi skupo naplatio njihovo uklanjanje pre tri nedelje. (Možda 235 dolara tebi nije mnogo, ali nama jeste.)

U tvojoj brošuri piše da daješ garanciju na svoj rad. Stoga te molim da ponovo dođeš pre jedanaestog da ukloniš sve kupine, ovog puta trajno.

Bog ti dobro dao, i slobodno uberi malo blitve.

Odri

* * *

PORUKA OD TOMA, STRUČNJAKA ZA SUZBIJANJE KUPINA

Odri,

Ja jesam uklonio kupine s tvog poseda. Grane koje pominješ dolaze od kuće tvojih suseda na vrhu brda. Njihove kupine se podvlače ispod tvoje ograde i ulaze ti u vrt.

Da bismo ih zaustavili, mogli bismo da iskopamo jarak duž granice tvog poseda i da izlijemo betonski zaštitni zid, ali morao bi da ide metar i po u dubinu, a to bi bilo skupo. Takođe bi mogla da ih kontrolišeš nekim herbicidom, ali ne verujem da bi to htela zbog glista i povrća.

U stvari potrebno je da tvoji susedi s vrha brda unište kupine na svom posedu. U čitavom Sijetlu nigde nisam video toliko podivljalih kupina, naročito ne na vašem Kvin En hilu, gde su kuće toliko skupe. Na ostrvu Vešon video sam kuću čiji je čitav temelj ispucao od korena kupine.

Pošto kod suseda kupine rastu na velikoj strmini, biće im potrebna specijalna mašina. Najbolja je brdska sekačica CXJ s bočnim sečivom. Ja takvu nemam.

Drugu mogućnost, i to bolju, po mom mišljenju, predstavljaju velike svinje. Možeš da iznajmiš dve-tri, i za nedelju dana počupaće sve kupine iz korena, i još dublje od toga. Osim toga, slatke su kô šećer.

Da li želiš da ja porazgovaram sa susedima? Mogu da odem da im pokucam na vrata. Mada deluje kao da tamo niko ne živi. Javi mi.

Tom

* * *

Od: Su-Lin Li-Sigal

Za: Odri Griffin

Odri,

Kazala sam ti da odskora idem na posao firminim autobusom, jel' da? E pa, pogodi s kim sam se vozila jutros! S Bernadetinim mužem Eldžinom Brenčom. (Znam zašto ja moram da štedim, pa se vozim *Majkrosoftovim* konektorom, ali Eldžin Brenč?) Isprva nisam bila sigurna da je to on, toliko ga malo svi mi vidamo u školi.

Ovo će sad da te oduševi. Bilo je samo jedno slobodno mesto, i to pored Eldžina Brenča, unutrašnje sedište između njega i prozora.

„Izvinite“, rekla sam.

On je nešto besomučno kucao na laptopu. Ne dižući pogled, pomerio je kolena u stranu. Znam da je on potpredsednik kompanije u rang 80, a ja sam samo administratorka. Ali većina muškaraca bi ustala da propusti ženu. Progurala sam se pored njega i sela.

„Izgleda da će konačno da nam stigne malo sunčanog vremena“, rekla sam.

„To bi bilo sjajno.“

„Baš se radujem proslavi Dana škole*“, rekla sam. On je delovao malo uplašeno, kao da nema pojma ko sam. „Ja sam Linkolnova mama. Iz Gejler strita.“

* U originalu World Celebration Day – izmišljena školska proslava, neka vrsta internacionalnog praznika, priredba s pevanjem pesama i igranjem igara iz raznih zemalja sveta. (Prim. ured.)

„Dabome!“, rekao je. „Voleo bih da popričamo, ali moram da pošaljem ovaj imejl.“ Uzeo je slušalice koje su mu stajale oko vrata, stavio ih na uši i vratio se svom laptopu. A pazi ovo: slušalice mu uopšte nisu bile uključene! To su one slušalice koje samo štite od buke! Tokom čitave vožnje do Redmonda više mi se uopšte nije obratio.

Vidiš, Odri, poslednjih pet godina mi smo uvek mislile da je Bernadeta užasna, a ne on. Pokazuje se da je njen muž jednako nepristojan i nedruštven! Bila sam toliko uvređena da sam izguglala Bernadetu Foks kad sam stigla na posao. (A ne mogu da verujem da to nisam ranije uradila, znajući koliko smo nezdravo opsednute njome!) Svi znaju da je Eldžin Brenč vođa tima Samante 2 u *Majkrosoftu*. Ali kad sam nju potražila, ništa nisam dobila. Jedina Bernadeta Foks je neka arhitektkinja u Kaliforniji. Isprobala sam sve kombinacije njenog imena – Bernadeta Brenč, Bernadeta Foks-Brenč. Ali naša Bernadeta, Bijina mama, na internetu jednostavno ne postoji. Što u današnje vreme predstavlja dostignuće samo po sebi.

Da promenim temu, zar nije sjajan Oli-O? Bila sam očajna kad je upao u onih deset procenata koje su prošle godine otpustili iz *Majkrosofta*. Ali da se to nije dogodilo, nikad ne bismo mogle da ga angažujemo da izgradi novi brend za našu školicu.

Ovde u *Majkrosoftu*, Stiv B. upravo je zakazao veliki sastanak za ponedeljak posle Dana zahvalnosti. Govorkanja su krenula kao luda. Moj projekt-menađer tražio je da rezervišem salu za sastanke za termin pre toga, i baš se mučim da je nađem. To može da znači samo jednu stvar: još jednu turu otpuštanja. (Srećni praznici!) Vođa našeg tima naćuo je da se naš projekat ukida, pa je izabrao najveći niz imejlova koji je mogao da pronađe i napisao: „*Majkrosoft* je dinosaurus čije akcije padaju na nulu“, i kliknuo na Odgovori svima. To nikad nije dobro. Sad se brinem da će da kazne celu organizaciju i da

neću dobro da prođem. Ili možda uopšte neću da prođem! Šta ako sam salu za sastanke rezervisala za sopstveno otpuštanje?

Oh, Odri, molim te, pomeni mene, Aleksandru i Linkolna u svojim molitvama. Ne znam šta bih radila ako bi me proglasili viškom. Zaposleni ovde imaju fantastično osiguranje i druge pogodnosti. Ako posle praznika i dalje budem imala posao, vrlo rado ću da pokrijem deo troškova za hranu za predstojeći roditeljski branč.

Su-Lin

ČETVRTAK 18. NOVEMBAR

* * *

PORUKA ODRI GRIFIN, STRUČNJAKU ZA SUZBIJANJE KUPINA

Tome,

Na osnovu stanja u kom se nalazi dvorište, razumljivo je što si *pomislio* da niko ne živi u toj velikoj, staroj kući duhova iznad nas. U stvari, neko tamo živi. Njihova ćerka Bija ide u Kajlovo odeljenje u Gejler stritu. Sa zadovoljstvom ću na problem s njihovim kupinovim žbunjem da se požalim njenoj majci kad danas budemo uzimale decu iz škole.

Svinje? Nećemo svinje. Ali svakako naberi malo blitve.

Odri

* * *

Od: Bernadeta Foks

Za: Mandžula Kapur

Presrećna sam što si pristala!!! Sve sam potpisala i skenirala. Evo kako stoje stvari s Antarktikom. Putujemo nas troje, znači uzmi dve sobe. Eldži ima milion milja u Amerikenu, pa probaj da sve tri karte nabaviš s te strane. Zimski raspust nam traje od 23.

decembra do 5 januara. Ako budemo morali malo da izostanemo iz škole, nema veze. I pas! Moramo da nađemo neko mesto gde će pristati da prime na smeštaj večito mokrog psa od 65 kilograma. Uh – kasnim da uzmem Biju iz škole. Još jednom, HVALA TI.

PETAK 19. NOVEMBAR

* * *

VIKEND CIRKULAR KOJI NAM JE GOSPOĐA GUDJIR
DALA DA ODNESEMO RODITELJIMA

Poštovani roditelji,

Proširio se glas o incidentu koji se odigrao juče dok su roditelji uzimali decu iz škole. Na sreću, niko nije povređen. Međutim, ovo je prilika da zastanemo i obnovimo poznavanje pravila izloženih u priručniku Gejler strita. (Kurzivi su moji.)

Odeljak 2A. Član ii. Postoje dva načina za uzimanje đaka iz škole.

Autom: Pridite vozilom do školskog ulaza. Obratite pažnju na to da ne blokirate platformu za utovar kompanije *Zdrava morska hrana Internacional*.

Pešice: Parkirajte se na severnom parkingu i sačekajte decu na stazi kraj kanala. *U duhu bezbednosti i efikasnosti, molimo roditelje koji idu pešice da se ne približavaju automobilskom prilazu.*

Za mene predstavlja veliko nadahnuće to što imamo tako divnu zajednicu roditelja koji su međusobno toliko povezani. No bezbednost naših đaka uvek je na vrhu svih prioriteta. Hajde,

stoga, da izvučemo nauk iz onoga što se desilo Odri Griffin, i da razgovore obavljamo uz kafu, a ne na automobilskom prilazu.

Srdačno,
Gven Gudjir
direktorka škole

RAČUN IZ URGENTNOG CENTRA KOJI MI JE
ODRI GRIFIN DALA DA DAM MAMI

Ime pacijenta: Odri Griffin

Dežurni lekar: S. Kasela

Korišćenje usluga Urgentnog centra	900,00
Rendgensko snimanje (na zahtev, NIJE POKRIVENO)	425,83
Prepisana terapija: vajkodin 10 mg (15 tableta, bez dopune)	95,70
Iznajmljivanje štake (na zahtev, NIJE POKRIVENO)	173,00
Kaucija za štaku	75,00
UKUPNO	1.669,53

Beleška: Vizuelnim pregledom i osnovnim neurološkim pregledom nije otkrivena nikakva povreda. Pacijentkinja u akutnom emocionalnom distresu, zahtevala rendgensko snimanje, vajkodin i štake.

* * *

Od: Su-Lin Li-Sigal

Za: Odri Griffin

Čula sam da je Bernadeta pokušala da te pregazi kad ste uzimale decu iz škole! Jesi li dobro? Da svratim da donesem večeru? ŠTA SE DOGODILO?

* * *

Od: Odri Griffin

Za: Su-Lin Li-Sigal

Sve je istina. Htela sam da porazgovaram s Bernadetom o njenom kupinovom žbunju koje se spušta niz brdo, ulazi ispod moje ograde i napada mi baštu. Morala sam da angažujem stručnjaka, koji kaže da će Bernadetine kupine da unište temelj moje kuće.

Razume se, htela sam prijateljski da procaskam s Bernadetom. Stoga sam prišla njenom autu dok je stajala u koloni da uzme dete. *Mea culpa!* Ali na koji drugi način čovek uopšte može da popriča s tom ženom? Ona je kao Frenklin Delano Ruzvelt. Vidiš je samo od struka naviše, kad se proveze. Mislim da nijednom nije izašla iz auta da doprati Biju u školu.

Probala sam da joj se obratim, ali prozori su joj bili zatvoreni i pretvarala se da me ne vidi. Pomislila bi da je prva dama Francuske, s onom svilenom ešarpom koja joj nemarno visi i s ogromnim tamnim naočarama. Pokucala sam joj na šoferšajbnu, ali ona se odvezla.

Preko moje noge! Otišla sam u Urgentni centar, gde me je dočekao nekompetentan lekar, koji je odbio da potvrdi da sam uopšte povređena.

Stvarno, ne znam na koga sam više besna, na Bernadetu Foks ili na Gven Gudjir, koja me je isprozivala u cirkularnom pismu od petka. Neko će pomisliti da sam ja nešto pogrešila! I još mene pominje po imenu, a ne Bernadetu! Ja sam osnovala Savet za različitost. Ja sam izmislila Krofne za tate. Ja sam sastavila Zacrtane ciljeve Gejler strita, za šta je ona folirantska kompanija iz Portlenda htela da nam naplati deset hiljada.

Možda Gejler stritu ne smeta što iznajmljuje prostor u industrijskom parku. Možda Gejler strit ne želi stabilan položaj vlasnika sopstvenog novog kampusa. Možda bi Gven Gudjir

htela da otkažem branč za buduće roditelje. Evo upravo je zovem. Uopšte nisam zadovoljna.

Telefon zvoni. Ona je.

PONEDELJAK 22. NOVEMBAR

* * *

PORUKA GOSPODE GUDJIR RODITELJIMA U OKVIRU

GLASNIKA PONEDELJKOM

Poštovani roditelji,

Ovim želim da razjasnim da je Bernadeta Foks, Bijina majka, bila za upravljačem vozila koje je prešlo preko stopala drugog roditelja. Nadam se da je vikend svima prošao divno, uprkos kiši.

Srdačno,
Gven Gudjir
direktorka škole

* * *

Da me je neko pitao, rekla bih mu šta se desilo kad me je mama uzimala iz škole. Nisam odmah mogla da uđem u auto, jer mama uvek povede Vanilicu i pusti je napred. Kad taj pas sedne na prednje sedište, ne voli da ga ustupa nikome. Dakle, Vanilica je izvodila ono što uvek radi kad hoće nešto da istera po svom: ukočila se i zurila pravo ispred sebe.

„Mama!“, rekla sam. „Ne treba da je puštaš napred...“

„Sama je uskočila.“ Mama je povukla Vanilicu za ogrlicu, a ja sam je gurala straga, i posle mnogo hroptanja Vanilica je konačno prešla pozadi. Ali nije sela na sedište kao normalan pas. Stajala je na podu, stešnjena iza prednjeg sedišta, s jadnim izrazom na licu, u fazonu: Eto šta me sve terate da radim.

„Daj, prestani više da dramiš“, rekla joj je mama.

Vezala sam pojas. Iznenada, prema autu je potrčala Odri Griffin, sva ukrućena i van ritma. Naprosto se videlo da nije potrčala zadnjih desetak godina.

„O, čoveče“, rekla je mama. „Šta je sad?“

Odri Griffin je kolutala očima, široko se smešila, kao i obično, i poturala nam pred oči nekakvo parče papira. Seda kosa joj je ispadala iz vezanog repa, na nogama je imala klompe, a ispod perjanog prsluka videle su joj se izbočene falte na farmerkama. Bilo je teško odvojiti pogled.

Senjora Flores, koja je regulisala saobraćaj, dala nam je signal da krenemo, jer je kolona automobila bila dugačka, a čovek iz *Zdrave morske hrane* video-kamerom je snimao saobraćajnu gužvu. Odri nam je mahnula da se parkiramo.

Mama je nosila tamne naočari, kao što uvek čini, čak i kad pada kiša.

„Neka misli ta zunzara“, rekla je mama, „da je uopšte nisam primetila.“

Odvezle smo se, i to je bilo to. Potpuno sam sigurna da nismo prešli ni preko čijeg stopala. Volim mamin auto, ali vožnja u njemu je kao „Princeza na zrnju graška“. Da je mama prešla preko nečega veličine ljudskog stopala, aktivirali bi se vazdušni jastuci.

* * *

UTORAK 23. NOVEMBAR

Od: Bernadeta Foks

Za: Mandžula Kapur

U prilogu ti šaljem skeniran račun iz Urgentnog centra, koji valjda treba da platim. Jedna zunzara iz Gejler strita tvrdi da sam je pregazila preko stopala kad sam uzimala dete iz škole. Nasmejala bih se svemu tome, ali mi je previše dosadno. Vidiš, zbog toga majke iz te škole zovem zunzare. Zato što me

nerviraju, ali me ne nerviraju baš toliko da bih stvarno htela na njih da trošim dragocenu energiju. Za poslednjih devet godina te zunzare su učinile sve da me isprovociraju na borbu – šta bih sve mogla da ti ispričam! Sada kad Bija završava školu i sloboda je nadohvat ruke, ne isplati se da zapodevam bitku protiv zunzara. Možeš li da proveriš sve naše polise osiguranja, da vidiš pokriva li neka ovo? Kad bolje razmislim, da naprosto platimo račun. Eldži ne bi voleo da nam podignu premiju zbog ovakve neke tričarije. On uopšte ne razume zašto ne podnosim te zunzare.

Cela ova priča s Antarktikom je fantastična! Uzmi nam dve sobe s velikim krevetima u B klasi. Upravo skeniram pasoše, gde ćeš naći naše datume rođenja, kako nam se tačno pišu imena, i sve ostalo što treba. Dodala sam i vozačke dozvole i matične brojeve, za svaki slučaj. Videćeš na Bijinom pasošu da je njeno puno ime Balakrišna Brenč. (Reći ću samo da sam bila pod velikim stresom i da je u ono vreme to delovalo kao dobra ideja.) Jasno mi je da na njenoj avio-karti mora da piše Balakrišna. Ali što se tiče broda – bedž s imenom, spisak putnika itd. – molim te da prevrneš nebo i zemlju da obezbediš da se to božanstveno dete svuda vodi kao Bija.

Vidim da postoji spisak za pakovanje. Što nam ne bi uzela po tri od svega? Ja sam srednja veličina za žene, Eldži je muški XL, ne zbog obima struka, nego zato što je visok sto devedeset centimetara, bez grama sala, nek je živ i zdrav. Bija je malena za svoje godine, pa uzmi za nju nešto što bi bilo taman za desetogodišnjakinju. Ako imaš pitanja u vezi s veličinom i stilom, pošalji nam nekoliko komada da probamo, ali uredi tako da ne moram da se maltretiram kad budem slala nazad, nego da samo pred vratima ostavim paket za momka iz *Post ekspresa*. Takođe, nabavi sve navedene knjige, koje će Eldži i Bija da progutaju, i koje ja nameravam da progutam.

Takođe bih htela jedan ribolovački prsluk, od onih što imaju mnogo džepova s rajsferšlusima. Nekada davno, dok sam

još uživala da izlazim iz kuće, u avionu sam sedela do jednog prirodnjaka koji je čitav život provodio putujući po svetu. Nosio je ribolovački prsluk, u kojem je držao pasoš, novac, naočare i kutijice s filmovima za foto-aparat – da, s filmovima, toliko je to davno bilo. To je genijalna stvar: sve na jednom mestu, zgodno, zatvoreno rajsferšlusom, a začas ga skineš i baciš na traku za rendgensku kontrolu. Uvek sam govorila, kad sledeći put budem putovala, nabaviću jedan takav. Trenutak je došao. Bolje mi uzmi dva.

Pošalji nam sve na majur. Najbolja si!

* * *

Od: Mandžula Kapur

Za: Bernadeta Foks

Poštovana gospođo Foks,

Primila sam vaša uputstva u pogledu spiska za pakovanje, i postupiću u skladu s njima. Šta je to majur? Ne nalazim nigde u podacima.

Mnogo pozdrava,
Mandžula

* * *

Od: Bernadeta Foks

Za: Mandžula Kapur

Znaš kako izgleda kad odeš u Ikeu i ne možeš da poveruješ koliko je sve jeftino, i mada ti ne treba stotinu svećica, gospode Bože, cela kesa košta samo devedeset devet centi? Ili, jeste, dekorativni jastučići su punjeni nečim sunderastim što je bez sumnje toksično, ali toliko su živih boja, i dobiješ tri za pet dolara, tako da uopšte ne primetiš kad si skrckala petsto dolara, ne zato što ti treba išta od tog đubreta, nego zato što je toliko *jeftino*!

Naravno da ne znaš. Ali kad bi znala, znala bi kako je meni izgledalo tržište nekretnina u Sijetlu.

Ovde sam došla iz hira, uglavnom. Živeli smo u Los Angelesu kad je Eldžijevu kompaniju za animaciju kupio Veliki brat. Ups, zar sam rekla Veliki brat? Mislila sam *Majrosoft*. Otprilike u isto vreme, dogodila mi se ona ogromna gadost (o kojoj sad svakako ne bih da pričam). Reći ću samo da je bila toliko ogromna i toliko gadna da sam poželeva da pobeegnem iz Los Angelesa i da se nikad ne vratim.

Iako Eldžiju nije bilo *potrebno* da se preseli u Sijetl, Veliki brat je to snažno preporučio. Bez oklevanja sam to iskoristila kao izgovor da zapalim iz tog glupavog grada.

Kad sam prvi put došla ovde, u Sijetl, na aerodromu me je sačekao agent za nekretnine i poveo me da gledam kuće. Kuće koje smo obišli tog jutra bile su sve u stilu kraftsmen, jer ovde imaju jedino to, ako ne računaš invaziju stambenih solitera koji zaklanjaju vidik, jer su raspoređeni u besmislene skupine, kao da je šef urbanističkog zavoda u kancelariji prespavao šezdesete i sedamdesete i prepustio arhitektonsko planiranje Sovjetima.

Sve ostalo je kraftsmen. Kraftsmen s početka veka, prelepo restaurirani kraftsmen, reinterpetacija kraftsmena, pomalo zapušteni kraftsmen, moderna varijanta kraftsmena. Kao da je neki hipnotizer bacio u kolektivni trans sve ljude u Sijetlu. *Tebi se spava, kad se probudiš želećeš da živiš jedino u kraftsmen kući, neće ti biti važno koja je godina, biće ti važno samo da zidovi budu debeli, prozori majušni, prostorije mračne, tavanice niske, i da zgrada bude loše smeštena u odnosu na plac.*

Najvažnija stvar u vezi s tim izobiljem kraftsmena: u poređenju s Los Angelesom, kuće su jeftine kao u Ikea!

Rajan, agent za nekretnine, odveo me je na ručak u centar, u jedan od restorana Toma Dagleasa. Tom Dagleas je ovdašnji šef kuhinje koji ima desetak restorana, svaki bolji od prethodnog. Taj ručak u Loli – krempita od kokosa! namaz od belog

luka! – učinio je da poverujem da bih zapravo mogla srećno da živim u ovoj rupčagi blizu Kanade, koju nazivaju Smaragdnom gradom. Ti si mi kriv, Tome Daglase!

Posle ručka, pošli smo do agentovog automobila, da napravimo popodnevnu turu. Nad centrom grada nadnelo se brdo nakrcano, nećeš verovati, kraftsmen kućama. Na vrhu tog brda, s leve strane, uspela sam da nazrem zgradu od cigala s ogromnim dvorištem koje gleda na zaliv Eliot.

„Šta je to?“, upitala sam Rajana.

„Strejt gejt“, rekao je. „Izgrađen je početkom veka, tu je bila katolička škola za posrnule devojke.“

„Šta je sada tu?“, rekla sam.

„O, već godinama ništa. Povremeno poneki građevinski investitor pokuša da ga pretvori u stambenu zgradu.“

„Znači da je na prodaju?“

„Trebalo je da bude izgrađeno osam stanova“, rekao je. Ona su mu oči zaigrale, jer je naslutio prodaju. „Imanje se prostire na više od jednog hektara, uglavnom ravnog zemljišta. Osim toga, tvoja je čitava padina brda, na kojoj ne možeš da zidaš, ali ti obezbeđuje privatnost. Gejt haus – tako su kuću preimenovali investitori, jer je Strejt gejt zvučalo antigej“, ima preko hiljadu kvadrata, unutrašnjost je veoma lepa. Istina je da kuća nije održavana, ali ipak je pravi dragulj.“

„Koliko traže?“

Rajan je napravio dramatičnu pauzu.

„Četiristo hiljada.“

Zadovoljno je posmatrao kako sam zinula. Ostale kuće koje smo obišli koštale su isto, a sve su bile na majušnim placevima.

To ogromno dvorište, saznala sam, klasifikovano je kao otvorena površina iz poreskih razloga, a Udruženje stanovnika naselja Kvin En proglasilo je Strejt gejt građevinom od istorijskog značaja, čime je onemogućilo bilo kakvu intervenciju na zidovima, spolja ili iznutra. Tako je Devojačka škola Strejt gejt ostala zarobljena u čistilištu građevinskih propisa.

„Ali ovaj deo grada predstavlja zonu namenjenu porodičnim kućama“, rekla sam.

„Hajde da pogledamo.“ Rajan me je ugurao u auto.

Što se tiče rasporeda prostorija, kuća je bila skoro fantastična. Podrum – gde su devojke zatvarane, što sam zaključila po tamničkim vratima sa spoljnom bravom – jeste bio jeziv i depresivan. Ali imao je oko petsto kvadrata, što znači da prizemlje i sprat imaju preko šeststo, a to kuću čini izvanredno prostranom. U prizemlju je bila kuhinja povezana s trpezarijom – koja je sjajno izgledala – zatim veliki salon, koji bi mogao da nam bude dnevna soba, i dve male kancelarije. Na spratu je bila kapela s vitražnim prozorima i nizom ispovedaonica. Savršeno za glavnu spavaću sobu i garderobu! Ostale prostorije mogu da postanu dečja i gostinska soba. Trebalo je samo malo šminke: da se stavi izolacija, da se prelakira, prefarba. Laganica.

Sa zadnjeg trema, koji gleda na zapad, ugledala sam trajekte koji su poput puževa klizili po vodi.

„Kuda idu?“, upitala sam.

„Na ostrvo Bejnbridž“, odgovorio je Rajan. Lukavo je dodao: „Mnogi ljudi tamo imaju vikendice.“

Ostala sam dan duže i ugrabila još i kuću na plaži.

* * *

Od: Mandžula Kapur

Za: Bernadeta Foks

Poštovana gospođo Foks,

Stavke sa spiska za pakovanje biće poslate na adresu u Avoniji gejt.

Mnogo pozdrava,
Mandžula